

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nadejda Toma,

Judecători

Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău din 14 iulie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2022, declarat de avocatul Petru Răileanu, în numele inculpatului

Vlas Nicolae XXXX,

anterior condamnat prin:

1) sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 28.01.2014 în baza art. 192¹ alin. (1), 192¹ alin. (1), 264¹ alin. (4), 84 Cod penal la 110 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 08.07.2021 – 14.07.2021,
instanța de apel 04.08.2021 – 22.02.2022,
instanța de recurs: 30.05.2022 – 29.07.2022.*

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău din 14 iulie 2021, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Vlas Nicolae a fost condamnat în baza art. 171 alin. (1) Cod penal la 3 ani închisoare, art. 172 alin. (1) Cod penal la 3 ani închisoare și art. 151 alin. (1) Cod penal la 6 ani și 8 luni închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 12 ani și 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, din 22.05.2021.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 48.088 lei.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Vlas Nicolae, la 22 mai 2021, în perioada de timp de la ora 09:00, până la 16:00, în timp ce se afla la domiciliul Valentinei Croitori, a.n. XXX, amplasat în mun. XXX, str. XXX, având scopul satisfacerii poftelor sexuale prin constrângere fizică și profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra și a-și exprima voința, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă spre atingerea scopului stabilit, prin aplicarea multiplelor lovituri în diferite regiuni ale corpului cu mâinile și prin astuparea gurii, a dezbrăcat-o silit pe partea vătămată Croitori Valentina, ulterior a urcat pe ea și imobilizând-o cu greutatea corpului său, în timp ce aceasta se împotriva, a introdus membrul său viril în vaginul părții vătămate și astfel a comis un raport sexual.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. XXX din 11.06.2021, la examinarea medico-legală a Valentinei Croitori, a.n. XXX, s-a depistat o echimoză periorbitală pe dreapta și o excoriație toracal, posterior pe dreapta, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp, dur, contondent, sau la lovirea de acesta, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță, se califică ca vătămare neînsemnată.

La examinarea medico-legală ginecologică s-au depistat rupturi himenale recente, producerea acestora este posibilă, prin introducerea organului genital masculin în stare de erecție, nu se exclude în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță.

La cercetarea medico-legală biologică în froiturile și tamponurile cu conținut vaginal, recoltat de la Croitori Valentina, spermatozoizi n-au fost depistați. În tamponul cu conținut anal au fost depistați spermatozoizi unici.

Prin acțiunile sale intenționate, inculpatul, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.171 alin. (1) Cod penal, ca violul, adică, raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică a persoanei și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și a-și exprima voința.

Tot el, la 22 mai 2021, în perioada de timp de la ora 09:00, până la 16:00, în timp ce se afla la domiciliul Valentinei Croitori, a.n. XXX, amplasat în mun. XXX, str. XXX, având scopul satisfacerii poftelor sexuale prin constrângere fizică și profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra și a-și exprima voința, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă spre atingerea scopului stabilit, prin aplicarea multiplelor lovituri în diferite regiuni ale corpului cu mâinile și prin astuparea gurii, a dezbrăcat-o silit pe partea vătămată Croitori Valentina, ulterior în timp ce ultima se împotriva, a imobilizat-o și introducând membrul său viril în rectul părții vătămate și-a satisfăcut poftele sexuale în forme perverse.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. XXX din 11.06.2021, la examinarea medico-legală a Valentinei Croitori, a.n. XXX, s-a depistat o echimoză periorbitală pe dreapta și o excoriație toracal, posterior pe dreapta, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp, dur, contondent, sau la lovirea de acesta, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță, se califică ca vătămare neînsemnată. La cercetarea medico-legală biologică în froiturile și tamponurile cu conținut vaginal,

recoltat de la Croitori Valentina, spermatozoizi n-au fost depistați. În tamponul cu conținut anal au fost depistați spermatozoizi unici.

Prin acțiunile sale intenționate, inculpatul, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 172 alin. (1) Cod penal, ca acțiunile violente cu caracter sexual, adică, satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică a persoanei și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și a-și exprima voința.

Tot el, la 22 mai 2021, în perioada de timp de la ora 09:00, până la 16:00, în timp ce se afla la domiciliul Valentinei Croitori, a.n. XXX, amplasat în mun. XXX, str. XXX, având scopul de a cauza vătămare intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății care este periculoasă pentru viață, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă spre atingerea scopului stabilit, a aplicat multiple lovituri cu mâinile și picioarele în diferite regiuni ale corpului, părții vătămate Croitori Valentina, cauzându-i în acest sens dureri fizice și leziuni corporale.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. XXX din 29.06.2021, s-a stabilit că moartea Valentinei Croitori, a survenit la 12.06.2021, orele 19:06, în rezultatul insuficienței cardio-pulmonare, ca rezultat a bronhopeumoniei purulente fibrinoase post-traumatică și cardiopatiei ischemice în urma traumei închise a cutiei toracice ce se confirmă prin modificările patologice respective depistate la necropsie și adevărate histopatologic.

La examinarea medico-legală a cadavrului s-a depistat: traumă închisă a cutiei toracice, fracturi costale pe dreapta 2, 3, 4, 6, pe linie medio-claviculară, 2, 3, 4, 5, 6, 7, pe linia axilară anterioară, pe stânga 2, 3, 4, 5, 6, pe linie medio-claviculară, 2, 3, pe linia axilară anterioară cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, hemotorax pe dreapta – care au fost produse intravital, în urma acțiunii traumatice cu un corp contondent dur sau la lovirea de acesta, legătură causală directă nu este cu survenirea morții și se califică ca vătămare corporală gravă.

Prin acțiunile sale intenționate, inculpatul, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal, ca vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, adică vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele incriminate și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că inculpatul a comis infracțiuni grave și mai puțin grave, care se pedepsesc, conform art. 171 alin. (1) și 172 alin. (1) Cod penal de la 3 la 5 ani închisoare și conform art. 151 alin. (1) Cod penal de la 5 la 10 ani închisoare, că anterior a mai fost supus răspunderii penale, antecedentul nefiind stins, în temeiul sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 28.01.2014 fiind condamnat în baza art. 217 alin. (2), 187 alin. (2) lit. e), f), 84 Cod penal la 4 ani închisoare, în speță fiind prezentă recidiva periculoasă, că circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, că beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul

pedepsei cu închisoare, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă doar prin aplicarea pedepsei închisorii, cu executare.

3. Avocatul Petru Răileanu a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care în privința inculpatului să fie aplicată pedeapsa definitivă de 9 ani închisoare.

Apelantul a invocat că la stabilirea pedepsei, instanța de fond nu a luat în considerație personalitatea inculpatului, care are loc permanent de trai pe teritoriul Republicii Moldova, precum și circumstanțe atenuante, dintre care recunoașterea vinovăției, iar circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2022, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că la stabilirea pedepsei, instanța de fond corect a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76-77 Cod penal, că inculpatul a săvârșit infracțiuni mai puțin grave și grave, anterior a mai fost supus răspunderii penale, antecedentul penal nefiind stins, în temeiul sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 28.01.2014 a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2), 187 alin. (2) lit. e), f), 84 Cod penal la 4 ani privațiune de libertate, în speță fiind prezentă recidiva periculoasă, că circumstanțe agravante și atenuante nu au fost stabilite, că beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, just concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă doar prin aplicarea pedepsei închisorii, cu executare.

Prin urmare, având în vedere circumstanțele cauzei expuse mai sus și principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal conform cărora „pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate”, instanța de fond justificat a considerat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin izolarea acestuia de societate, aplicând în privința acestuia o pedeapsă sub formă închisoare, care în accepțiunea instanței este o pedeapsă echitabilă și care va asigura pe deplin corectarea și reeducarea inculpatului și realizarea scopului pedepsei penale ce ține de prevenirea comiterii altor infracțiuni atât de către inculpat, cât și de către alte persoane, instanța de apel în acest sens fiind solidară cu decizia primei instanțe.

Astfel, restabilirea echității sociale presupune restabilirea drepturilor legate în urma infracțiunii unei anumite persoane, societății, statului, precum și reîntoarcerea și reîncadrarea vinovatului în societate după ispășirea pedepsei echitabile. Echitatea socială a pedepsei se realizează atunci când față de persoana care a încălcat legea penală se aplică sancțiunea penală corespunzătoare gradului prejudiciabil al infracțiunii comise, circumstanțele acesteia și persoanei vinovate. Prin aplicarea pedepsei se urmărește prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, în primul rând de către condamnați, dar și de către alte persoane.

În astfel de circumstanțe, instanța de fond motivat a stabilit de rând cu vinovăția inculpatului, cât și categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței

circumstanțele cauzei, persoana inculpatului și, în așa mod, corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura doar prin izolarea inculpatului de societate.

În cele din urmă, scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului, v-a fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei aplicate.

5. Avocatul Petru Răileanu, declară recurs ordinar, solicitând casarea parțială a hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care în privința inculpatului să fie aplicată pedeapsa definitivă de 9 ani închisoare.

Recurentul indică că la stabilirea pedepsei, instanța nu a luat în considerație personalitatea inculpatului, care a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, are loc permanent de trai pe teritoriul Republicii Moldova, precum și circumstanțele atenuante, dintre care recunoașterea vinovăției, că careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

Prin urmare, pedeapsa aplicată inculpatului este prea aspră, fiind incorect individualizată de către instanța de judecată.

În același rând, este imperios necesar să fie invocată originea persoanei și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, dar și ulterior, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de cele comise, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, care la caz nu a trezit motive pentru aplicarea unei alte pedepse de o formă mai gravă.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală - s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.**, **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, corect ținând cont de prevederile art. 7, 61, 75, 84 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui

vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepșa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate.

În consecutivitatea enunțată, instanțele just au concluzionat că în cazul în care inculpatul a recunoscut vina și a solicitat judecarea cauzei conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, dar a comis infracțiuni grave și mai puțin grave, care se pedepsesc în exclusivitate cu închisoare de la 3 la 5 ani închisoare și de la 5 la 10 ani, că anterior a mai fost supus răspunderii penale, antecedentul penal nefiind stins, chiar și în prezența circumstanțelor invocate de recurent, aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea aplicată de instanțe, ar reprezenta o soluție inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, persoana inculpatului și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele și circumstanțele cauzei în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din

numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că hotărârile atacate cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Petru Răileanu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2022, în privința inculpatului Vlas Nicolae XXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 26 august 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico